

Sygn. akt II Ka 599/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2022r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia (del.) Paweł Mądry

Protokolant: st. sekr. sąd. Beata Defut-Kołodziejak

przy udziale prokuratora Katarzyny Korneluk-Kowalczyk

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2022 r. sprawy

K. K.

oskarżonego o czyn z art. 291 § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 23 maja 2022 r. sygn. akt II K 1361/21

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. określa, że wydatki postępowania odwoławczego ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 599/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
6. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

6.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 23 maja 2022r. w sprawie II K 1361/21

6.2. *Podmiot wnoszący apelację*

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

6.3. *Granice zaskarżenia*

6.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
6.1.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w	

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

6.4. **Wnioski**

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

7. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

6.5. Ustalenie faktów

6.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	-----	-----	-----	-----
6.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.	-----	-----	-----	-----

6.6. Ocena dowodów

6.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

6.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz	
---	--

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

8. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	zarzut obrazy przepisów prawa karnego procesowego, która miała wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k., art. 424 § 1 pkt 1 kpk polegającej na jednostronnej, dowolnej ocenie zebranego materiału dowodowego, dokonanej z przekroczeniem przez Sąd granic swobodnej oceny dowodów, przeprowadzonej tylko i wyłącznie na korzyść oskarżonego, bez uwzględnienia okoliczności przemawiających na jego niekorzyść oraz dokonaniu oceny materiału dowodowego w sposób sprzeczny ze wskazaniami wiedzy, doświadczenia życiowego, nienależyte rozważenie niektórych dowodów ujawnionych w toku postępowania we wzajemnym ich powiązaniu lub całkowite ich pominięcie, w szczególności wyjaśnień samego oskarżonego K. K., protokołów zatrzymania i oględzin pojazdu I. (...) wraz z kluczykiem samochodowym z dołączonym pilotem, opinii biegłego z zakresu mechanoskopii, zeznaniami P. K., P. C., T. Z. A. W., funkcjonariuszy J. M. i M. T., co spowodowało, wysnucie przez Sąd mylnego wniosku, że K. K. nie	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	<p>popelnil zarzucanego mu czynu z art. 291 § 1 kk, gdyż zdaniem Sądu oskarżony nie wiedział, że pojazd pochodzi z czynu zabronionego, co w konsekwencji doprowadziło do jego uniewinnienia</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>- podnosząc powyższy zarzut, prokurator w uzasadnieniu apelacji</p> <p>- cytując niezwykle obszernie wypowiedzi doktryny i fragmenty judykatów Sądu Najwyższego – zawarł nieliczne argumenty wspierające tezę o rzekomym naruszeniu przepisu art. 7 kpk.</p> <p>- zdaniem prokuratora, wyjaśnienia oskarżonego złożone na rozprawie pozostają w sprzeczności z treścią protokołu zatrzymania pojazdu I. (...), gdyż z wyjaśnień wynika, że oskarżony zna osobę, która przechowywała na podwórku oskarżonego przedmiotowy samochód, zaś z protokołu wynika, że nie zna osoby, która przyproceedziła samochód. W ocenie Sądu Okręgowego, sprzeczność wychwycona przez prokuratora w apelacji ma jednak pozorny charakter. Po pierwsze, wypowiedź oskarżonego zapisana w protokole zatrzymania wskazuje na to, że samochód I. został przyproceedzony na posesję oskarżonego przez inną osobę (a zatem istnieje zbieżność pomiędzy wskazanymi wyżej wypowiedziami oskarżonego). Po drugie, przyjmując za wiarygodne twierdzenia oskarżonego o obawie ujawnienia tożsamości tej osoby, wypowiedź zawarta w protokole zatrzymania pozostaje spójna z wyjaśnieniami. Oskarżony</p>		

po ujawnieniu bezprawnego pochodzenia samochodu zachował, w tej niezwykle stresującej sytuacji, na tyle przytomność umysłu, aby nie wskazać tożsamości osoby, która przyprowadziła samochód i w tym celu, aby odsunąć od siebie jakiegokolwiek podejrzenia, że może znać tę osobę, zaprzeczył faktowi znajomości tej osoby.

- zdaniem Sądu Okręgowego, słownym nadużyciem ze strony prokuratora jest stosowanie określenia „ukrywanie” w odniesieniu do faktu zaparkowania samochodu I. na posesji oskarżonego. Zarówno z zeznań funkcjonariuszy biorących udział w czynnościach służbowych na posesji oskarżonego, jak również z protokołu oględzin rzeczy (k. 16-17) i dokumentacji fotograficznej (k. 57-59) bezsprzecznie wynika, że samochód stał na kołach w rogu posesji i był doskonale widoczny z ulicy. Niewątpliwe jest także to, że pojazd nie był niczym zakryty czy zasłonięty, a zatem nie było problemów z ustaleniem jego marki czy numerów rejestracyjnych. Prokurator wskazał, że samochód został ukryty, gdyż stał zaparkowany w rogu działki, „a nie centralnie na wprost wjazdu lub przy budynku mieszkalnym”, a ponadto oskarżony nie miał potrzeby posiadania kluczy do samochodu, gdyż samochód stojący w rogu działki nie musiał być przez oskarżonego przestawiany. Zdaniem Sądu, to właśnie taka interpretacja faktów świadczy o stronniczym stanowisku prokuratora, choć skarżący ową stronniczość zarzuca zaskarżonemu orzeczeniu. W ocenie Sądu Okręgowego, posiadanie przez oskarżonego kluczy do samochodu I. nie stanowi podstawy do przyjęcia, że K. K. „pomógł

do ukrycia” samochodu, zwłaszcza w sytuacji, w której oskarżony dobrowolnie wydał klucze od samochodu funkcjonariuszom. Nie trzeba posiadać wiedzy prawniczej, aby mieć świadomość tego, że przyznanie się do posiadania kluczy do samochodu, który okazał się być skradzionym, będzie świadczyć o winie posiadacza kluczy, a zatem ujawnienie posiadania tych kluczy przez oskarżonego świadczy na jego korzyść, przemawia za przyjęciem tezy Sądu Rejonowego, że oskarżony nie wiedział ani nie przypuszczał przestępczego pochodzenia pojazdu.

- Sąd Okręgowy nie zgadza się także z takim rozumowaniem prokuratora, że za winą oskarżonego przemawia to, że samochód nie był zakryty, gdyż „zakrycie pojazdu wzbudziłoby większą uwagę, podejrzenia co znajduje się pod przykryciem”. A zatem w sprawie doszło do kuriozalnej sytuacji, w której prokurator miałby wątpliwości co do winy oskarżonego w sytuacji, gdyby samochód był ukryty, zaś nie ma ich w sytuacji jawnego przechowywania samochodu w miejscu widocznym z ulicy.

- dalej, prokurator zarzucił oskarżonemu, że przyjmując na posesję samochód I., od osoby której się obawia, nie zażądał od niej okazania dokumentów, nie obejrzał samochodu i zgodził się na przechowywanie samochodu bez umowy. Oceniając te zarzuty, w świetle doświadczenia życiowego i przepisów prawa, należy stwierdzić, że brak zawarcia umowy przechowania samochodu nie jest niczym nadzwyczajnym, zaś takiego rodzaju umowa może zostać zawarta ustnie. Z wyjaśnień oskarżonego nie wynika, aby przechowywał ten samochód w

ramach prowadzonej działalności gospodarczej, lecz w ramach okazjonalnej możliwości zarobienia dodatkowych środków pieniężnych. Żądanie okazania dokumentów także nie należy do standardowych czynności podejmowanych w ramach takiego rodzaju usług, gdyż wygląd samochodu nie wzbudzał żadnych podejrzeń co do jego legalnego pochodzenia. Wprawdzie prokurator powołując się na opinię biegłego podniósł argument o ingerencji w pole numerowe pojazdu I., lecz, zdaniem Sądu Okręgowego, pobieżne zapoznanie się z tabliczką znamionową nie wzbudziłoby podejrzeń przeciętnego dorosłego mężczyzny co do fałszywości takiej tabliczki. Funkcjonariusze Policji zjawili się na posesji oskarżonego w towarzystwie specjalisty z zakresu badań oznaczeń identyfikacyjnych pojazdu, aby mieć pewność co do bezprawnej ingerencji w oznaczenia fabryczne, zatem nie sposób wymagać od oskarżonego, aby mając możliwość zarobienia pieniędzy od znajomego, dokonywał badania pojazdu (osobiście lub z pomocą specjalisty) pod względem ewentualnych oznak sfalszowania numerów identyfikacyjnych pojazdu w sytuacji, gdy samochód, przyprowadzony przez znajomą osobę, nie był uszkodzony i posiadał numery rejestracyjne.

- niezrozumiałe jest natomiast stwierdzenie prokuratora, że o winie oskarżonego świadczy wypowiedź A. W., że samochód I. był uszkodzony i nie nadawał się do jazdy. Świadek w swych zeznaniach nie odnosił się przecież do stanu technicznego samochodu na dzień 12 kwietnia 2021r., lecz opisał stan techniczny na dzień sprzedaży, czyli luty 2019r.

- Sąd Okręgowy nie zgadza się także z wnioskiem prokuratora, że oskarżony przyjmując samochód od niebezpiecznego mężczyzny bez żądania okazania dokumentów pojazdu i bez podpisania umowy wykazał tym samym, że wiedział o tym, że samochód pochodzi z czynu zabronionego lub na taki stan się godził. Z wyjaśnień oskarżonego wynika, że strach przed nieujawnionym znajomym nie istniał w momencie przyjmowania samochodu, lecz powstał wtedy gdy oskarżony zrozumiał „w co go wpakował”. Tłumaczenia oskarżonego należy zatem interpretować w ten sposób, że gdyby oskarżony wiedział od początku o pochodzeniu pojazdu, wówczas nie zgodziłby się na przyjęcie tego samochodu na posesję. Nadto, zdaniem Sądu Okręgowego, w okolicznościach sprawy nie sposób także zarzucić oskarżonemu, że na podstawie towarzyszących okoliczności powinien i mógł przypuszczać, że samochód pochodzi z czynu zabronionego. Nieujawniony znajomy miał zapewnić oskarżonego, że samochód „jest ok”, zaś okoliczności przekazania samochodu i jego wygląd oraz stan techniczny także nie wskazywały na taką możliwość.

- reasumując, należy zgodzić się z prokuratorem, iż „dla popełnienia paserstwa we wszystkich jego formach konieczna jest świadomość sprawy, że rzecz będąca przedmiotem jego działania została uzyskana za pomocą czynu zabronionego, albo świadomość możliwości pochodzenia tej rzeczy z czynu zabronionego”. Jednakże w okolicznościach tej sprawy, oskarżony nie przyznał się do

takiej świadomości, zaś na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, nie sposób takiej świadomości oskarżonemu przypisać.

- Sąd Okręgowy nie znajduje także podstaw w materiale dowodowym do przyjęcia za prokuratorem, że „w konkretnym układzie przedstawionych okoliczności faktycznych, w których zawierano transakcję, istniały możliwości powzięcia przez oskarżonego K. K. przypuszczenia, że przekazywany pojazd został uzyskany za pomocą czynu zabronionego”. Sąd Okręgowy nie zgadza się także z sugestią prokuratora, iż przeprowadzenie czynności wskazanych w ostatnim akapicie apelacji doprowadziłoby do uzyskania dowodów winy oskarżonego. Prokurator w żadnym stopniu nie uprawdopodobnił, aby bezpośrednie przesłuchanie świadków czy analiza akt innej sprawy karnej skutkowałoby nowymi ustaleniami faktycznymi, mającymi znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy.

Wniosek

o uchylenie wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Mińsku Mazowieckim

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

bezzasadność zarzutu apelacji warunkowała brak podstaw do uchylenia wyroku zgodnie z wnioskiem apelacji

<p>9. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>4.1.</p>	<p>-----</p>
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>-----</p>	<p>-----</p>
<p>10. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>6.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>5.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>cały wyrok</p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>bezzasadność zarzutu apelacji oraz brak okoliczności uwzględnianych z urzędu skutkujących zmianą lub uchYLENIEM zaskarżonego wyroku</p>	
<p>6.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>5.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>
<p>-----</p>	<p>-----</p>
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	
<p>-----</p>	<p>-----</p>

<p>6.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
--	--

6.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
5.3.1.1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylecia		
-----	-----	
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylecia		
-----	-----	
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
5.3.1.4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylecia		
-----	-----	
6.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
6.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
11. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	apelacja prokuratora okazała się w całości bezzasadna, zatem zgodnie z art. 636 § 1 kpk koszty sądowe postępowania odwoławczego ponosi Skarb Państwa

12. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	cały wyrok		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana